

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om upphävande av lagen om upphävande av markegångstaxorna samt om stabilisering av de på grund av markegångsprisen utgående statsutgifterna

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition avses att upphävas en lag som inte blivit tillämpad sedan lagen om gårdsbruksenheter stiftades. Därigenom befrias jord- och skogsbruksministeriet från skyldigheten att årligen med stöd av lagen fatta beslut om boställsarrande som skall betalas till staten

samt om annan ersättning i spannmål som skall betalas till staten.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

Genom lagen den 13 juni 1930 om upphävande av markegångstaxorna samt om stabilisering av de på grund av markegångsprisen utgående statsutgifterna (232/30) upphävdes fastställandet av markegångstaxor samt de för detta ändamål föreskrivna markegångssättningarna, vilka tidigare användes som grund för vissa avgifter och ersättningar. Samtidigt ombildades de statsutgifter som fastställdes i spannmål till penningutgifter genom att i lag stadgades om de spannmålspris som skulle läggas till grund för utgifterna.

I 2 § 2 mom. i lagen stadgas på motsvarande sätt om hur ersättningar som betalas till staten i spannmål skall bestämmas. Enligt detta stadgande skall boställsarrande och annan ersättning som betalas till staten i spannmål beräknas enligt de spannmålspris som av jord- och skogsbruksministeriet årligen fastställs på basis av det medelpris som Statens spannmålsförråd under närmast föregående år betalt. Jord- och skogsbruksministeriet har senast den 22 maj 1990 meddelat ett beslut med ovannämnda innehåll (468/90).

Enligt 86 § 2 mom. lagen om gårdsbruksenheter (188/77), som trädde i kraft 1977 ansågs arrendeavtalets giltighetstid utgå nästföljande 14 mars efter det lagen om gårdsbruksenheter trätt i kraft, då ett boställe eller del därav som var i jordbruksstyrelsens besittning hade utarrenderats vid lagens ikraftträdande med stöd av lagen angående utarrendering av statens boställen och av dem bildade huvud- eller stomlägenheter samt odlings- och bostadslägenheter (74/22) eller med stöd av lagen om inlösen av till statens boställen hörande legoområden samt angående disposition av boställen (154/26). Ett nytt arrendeavtal skulle enligt stadgandet likväl ingås, om arrendatorn så önskade, för den tid som enligt det tidigare arrendeavtalet ännu skulle ha återstått. I det nya arrendeavtalet skulle arrendeavgiften bestämmas i pengar. Jordbruksstyrelsen har inte längre ett enda gällande arrendeavtal där arrendet bestäms i spannmål.

Då lagen om gårdsbruksenheter trädde i kraft förblev enligt 86 § 3 mom. i nämnda lag jord som hör till boställe och är i annan myndighets än jordbruksstyrelsens besittning fortfarande i sagda myndighets besittning och, om denna jord eller del därav hade utarrende-

rats, förblev arrendeförhållandet fortfarande i kraft såsom därom stadgats eller överenskommits. Lagen stadgar att då jord, som hört till boställe och är i annan myndighets än forststyrelsens besittning utarrenderas för allmännyttiga ändamål, bestäms arrendeavgiften och övriga arrendevillkor av det ministerium i vars besittning eller i vars underlydande myndighets besittning den jord som skall utarrenderas befinner sig.

Lagen om gårdsbruksenheter har upphävts genom landsbygdsnäringslagen (1295/90), som trädde i kraft vid ingången av detta år. Upphävandet av lagen om gårdsbruksenheter har dock ingen betydelse för upphävandet av den lag det nu är fråga om.

Eftersom det inte längre inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde har funnits behov att årligen meddela tidigare nämnda beslut om ersättningar som skall betalas till staten i spannmål, begärde ministeriet utlåtanden av statsrådets kansli, alla ministerier, forststyrelsen, kyrkostyrelsen, Finlands Stadsförbund, Suomen Kunnallisliitto och Lantbruksproducenternas Centralförbund om huruvida lagen om upphävande av markegångstaxorna samt om stabilisering av de på grund av markegångsprisen utgående statsutgifterna och jord- och skogsbruksministeriets beslut, som utfärdas med stöd av nämnda lag, tillämpas inom deras förvaltnings- eller verksamhetsområde. De avgivna utlåtandena gav vid handen att ovan nämnda lag eller beslut inte tillämpas.

Med stöd av det ovan anförda föreslås att lagen om upphävande av markegångstaxorna samt om stabilisering av de på grund av markegångsprisen utgående statsutgifterna upphävs såsom obehövlig.

2. Propositionens verkningar i fråga om ekonomi och organisation

Propositionen har inte några statsekonomiska eller organisatoriska verkningar.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

4. Lagstiftningsordning

Den lag som skall upphävas har stiftats i den ordning som stadgas i 67 § riksdagsordningen. Eftersom den föreslagna lagen innebär att avvikelser från en grundlag upphävs, kan den enligt hävdvunnen tolkning stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

L a g

om upphävande av lagen om upphävande av markegångstaxorna samt om stabilisering av de på grund av markegångsprisen utgående statsutgifterna

I enlighet med riksdagens beslut stadgas

1 §

Härmed upphävs lagen den 13 juni 1930 om upphävande av markegångstaxorna samt om stabilisering av de på grund av markegångsprisen utgående statsutgifterna (232/30) jämte ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 24 maj 1991

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Jord- och skogsbruksminister *Martti Pura*

